

Arrest

nr. 175 961 van 6 oktober 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige zoon X, op 5 september 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 28 juli 2014, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 juli 2014 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk verklaard wordt. Deze beslissing wordt thans bestreden en is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 07.04.2014 bij onze diensten werd ingediend door:

*V(...), S(...)
geboren te (...) op (...)
P(...), V(...) geboren te (...) op (...)
nationaliteit: Russische Federatie
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 22.07.2014 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat P(...) V(...) lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De onontvankelijkheid van deze aanvraag wordt vastgesteld onverminderd de eerbiediging van de andere voorwaarden tot ontvankelijkheid, voorzien in Artikel 9ter §3.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.“

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt de verzoekende partij de schending op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Het middel luidt als volgt:

“Het beroep is gegrond op een schending van art. 9ter van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van de materiële motiveringsverplichting. De motivering van de bestreden beslissing wordt gekenmerkt door een aantal beoordelingsfouten, en de aangevoerde motieven kunnen de beslissing niet dragen.

1. Verzoekster heeft er in haar aanvraag dd. 5 april 2014, neergelegd op 7 april 2014 (stuk 1, blz. 2 onderaan), op gewezen dat haar zoon Vladimir in behandeling is bij Prof. Dr. K. DEVRIENDT, verbonden aan het Centrum Menselijke Erfelijkheid van het U.Z. Gasthuisberg Leuven.

In zijn medisch verslag dd. 20 maart 2014, dat als stuk 3 bij de aanvraag dd. 5 april 2014 gevoegd was had Prof. Dr. K. DEVRIENDT neergeschreven :

‘ Deze jongen heeft een chromosomale afwijking die vermoedelijk de verklaring is voor zijn ontwikkelingsproblematiek. Verdere genetische karakterisatie van de afwijking is lopend in Brussel.’ (cursivering toegevoegd).

In functie van deze noodzaak tot verdere karakterisatie van de afwijking is Vladimir in behandeling in het U.Z. Brussel, afdeling Kinderziekenhuis. Vladimir werd gevraagd zich op maandag 30 juni 2014 naar dit ziekenhuis te Brussel te begeven voor volgende afspraken :

- om 13.30 u : bij de dienst EEG, Neurologie Volwassenen, voor het nemen van een EEG ;*
- om 16 u : bij Prof. L. DE MEIRLEIR, voor een neurologisch onderzoek ;*
- om 16.10 u : bij Dr. A. LAUMEN, voor een consultatie orthopedie kinderen.*

2. Verzoekster legt de brief dd. 19 mei 2014 voor die zij ontving van het U.Z. Brussel, met vermelding van deze afspraken (stuk 2).

Verzoekster ontving inmiddels een nieuwe uitnodiging van het U.Z. Brussel, ditmaal voor maandag 8 september a.s. om 15.45u. Ook deze brief wordt voorgelegd (stuk 3).

3. Op basis van deze onderzoeken door de specialisten van het U.Z. Brussel zal Prof. Dr. K. DEVRIENDT, verbonden aan het Centrum Menselijke Erfelijkheid van het U.Z. Gasthuisberg Leuven, in staat zijn de ontwikkelingsproblematiek van Vladimir op genetisch gebied verder te onderzoeken en de te volgen behandeling te omschrijven.

Reeds op 22 juli 2014 schrijft Dr. K. BAERT, de Arts-adviseur van de D.V.Z., in zijn medisch advies (stuk 4) neer :

' De oorzaak van deze aandoening is aangeboren chromosomale afwijking waarvoor er geen causale behandeling bestaat en die een constante is. De problematiek dienaangaande is pedagogisch en niet medisch. '

Het is totaal ongeloofwaardig dat Dr. K. BAERT, zonder kennis te hebben van de bevindingen van de onderzoeken van de specialisten van het U.Z. Brussel en het U.Z. Gasthuisberg Leuven, reeds in staat zou geweest zijn een medisch onderbouwd advies te verstrekken. Het lijkt er integendeel op dat Dr. K. BAERT zijn advies op een lichtvaardige wijze heeft opgesteld.

Dr. BAERT heeft zijn advies verleend vóórdat hij op de hoogte kon zijn van alle noodzakelijke medische gegevens. De beslissing, die op dit medisch advies gebaseerd is, dient vernietigd te worden.

4. Tenslotte zij nog erop gewezen dat er geenszins nagegaan werd of er voor de zoon van verzoekster een adequate behandeling in zijn land van herkomst - m.a.w. in Rusland - mogelijk ware. Nochtans diende dit, overeenkomstig art. 9ter § 1, 1e lid, van de Vreemdelingenwet, wel degelijk nagegaan te worden. Dr. K. BAERT is tekort geschoten in de uitvoering van zijn onderzoeksverplichting, en dit houdt andermaal een schending van art. 9ter § 1, 1e lid, van de Vreemdelingenwet in.

Zoals hierboven aangetoond, is er een schending van art. 9ter § 1, 1e lid, van de Vreemdelingenwet en een schending van de materiële motiveringsverplichting. De bestreden beslissing dient vernietigd te worden.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft reeds herhaaldelijk in deze zin beslist (arrest nr. 125.609 dd. 13 juni 2014 ; arrest nr. 83.956 dd. 29 juni 2012 ; arrest nr. 84.293 dd. 6 juli 2012 ; arrest nr. 93.771 dd. 17 december 2012 ; arrest nr. 93.856 dd. 18 december 2012)."

2.2. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter, §3, 4° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonde overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...);

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;"

De bestreden beslissing is, luidens de bewoordingen ervan, volledig opgehangen aan het advies van de arts-adviseur van 22 juli 2014. Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moeten het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN). Aan de eerste en derde voorwaarde is alvast voldaan.

Het bedoelde medisch advies luidt als volgt:

"Artikel 9ter §3 – 4°

(...)

Uit het standaard medisch getuigschrift d.d. 31.03.2014 en de bijlage d.d. 20.03.2014 blijkt dat de beschreven mentale retardatie actueel geen reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit

van betrokkene. De oorzaak van deze aandoening is aangeboren chromosomale afwijking waardoor er geen causale behandeling bestaat en die een constante is. De problematiek dienaangaande is pedagogisch en niet medisch. Op het medisch vlak valt nog enkel obesitas te weerhouden waarbij een dieet is aangewezen. Er bestaat dus actueel geen risico op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst.

Ik stel bijgevolg vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte zoals voorzien in §1, eerst lid van Artikel 9ter van 15 december 1980 en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel.”

Kernvraag in deze zaak is of het advies van de ambtenaar-geneesheer, waar hij enerzijds stelt dat er geen causale behandeling bestaat voor de aandoening en de problematiek dienaangaande pedagogisch is en niet medisch, enerzijds, en dat op medisch vlak obesitas wordt weerhouden waarbij een dieet is aangewezen anderzijds, deugdzaam is gemotiveerd. De verzoekende partij verwijt hem in wezen de verdere onderzoeken met het oog op “*genetische karakterisatie van de afwijking*” niet te hebben afgewacht. Zij verzet zich niet tegen de vaststelling dat de obesitas moet worden aangepakt met een dieet.

Het gegeven dat nog verder onderzoek zou plaatsvinden met het oog op “*genetische karakterisatie van de afwijking*” is op zich niet in tegenspraak met de vaststelling van de ambtenaar-geneesheer dat het gaat om een constante aandoening die een pedagogische, niet medische problematiek met zich brengt. Dat de ambtenaar-geneesheer, in het licht van de aankondiging van navolgende onderzoeken, lichtzinnig of kennelijk onredelijk zou hebben gehandeld door deze niet af te wachten, is dan ook geenszins aangetoond. Eén en ander klemt des te meer nu ter zitting aan de raadvrouw van de verzoekende partij werd gevraagd wat het resultaat was van de reeds in 2014 aangekondigde onderzoeken, maar zij het antwoord op deze vraag schuldig moest blijven. In die zin valt zelfs niet in te zien welk belang er zou zijn bij de aangevoerde grief nu nog steeds niet is aannemelijk gemaakt dat verkeerdelijk zou zijn geoordeeld dat de bedoelde problematiek niet medisch is, doch pedagogisch.

2.4. Verzoekende partij betoogt verder nog dat er in de bestreden beslissing, in strijd met artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet, niet werd nagegaan of er voor haar zoon een adequate behandeling in zijn land van herkomst mogelijk was.

Nu niet is aangetoond dat de zoon van de verzoekende partij, in weerwil van wat de ambtenaar-geneesheer heeft geoordeeld, een medische behandeling zou nodig hebben, maakt zij niet aannemelijk dat haar aanvraag verder moest worden onderzocht en beoordeeld dan thans het geval is. Een schending van artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet ligt niet voor.

Het enig middel kan niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS